

904

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1999 r.

w sprawie obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wierzytelnościami nabywanymi od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności.

Na podstawie art. 4 ust. 2a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 133, poz. 654, z 1997 r. Nr 24, poz. 119, Nr 79, poz. 484, Nr 85, poz. 538, Nr 88, poz. 554 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 108, poz. 685 i Nr 162, poz. 1121 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 399) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa formę organizacyjno-prawną, szczegółowe zasady, zakres i tryb obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „Funduszem”, wierzytelnościami nabywanymi przez Fundusz od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, zwanymi dalej „wierzytelnościami”.

§ 2. Fundusz, działając w zakresie udzielania pomocy bankom, nabywa i zbywa wierzytelności, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 3. Fundusz dokonuje obrotu wierzytelnościami przy pomocy Biura Funduszu.

§ 4. 1. Fundusz może nabywać bezsporne wierzytelności pieniężne banków, z wyjątkiem wierzytelności zagrożonych.

2. Do wierzytelności zagrożonych zalicza się w szczególności wierzytelności:

- 1) których opóźnienie w spłacie należności głównej lub odsetek wynosi więcej niż 3 miesiące,
- 2) wobec dłużników postawionych w stan likwidacji, z wyjątkiem gdy likwidacja następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 400),
- 3) wobec dłużników, co do których została ogłoszona upadłość,

- 4) wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego lub rozpoczął postępowanie mające na celu zaspokojenie swojej należności z przedmiotów zabezpieczenia w innym trybie,
- 5) wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznane i których majątek nie został ujawniony,
- 6) wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa pogorszyła się nieodwracalnie w sposób uniemożliwiający spłacenie długu,
- 7) obciążone prawami na rzecz osób trzecich, a także zajęte w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym.

§ 5. Nabywanie przez Fundusz wierzytelności banków może być finansowane wyłącznie ze środków funduszu pomocowego w wysokości nie przekraczającej 20% funduszu pomocowego do wykorzystania w danym roku.

§ 6. 1. Nabycie wierzytelności następuje na wniosek zainteresowanego banku.

2. Bank występujący z wnioskiem o nabycie przez Fundusz wierzytelności powinien dołączyć do wniosku wykaz wierzytelności oferowanych do zbycia wraz z ich opisem oraz kompletem dokumentów pozwalających na ocenę stanu prawnego i faktycznego tych wierzytelności.

3. Opis, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie dłużnika banku wraz z przedstawieniem jego sytuacji finansowej,
- 2) kwotę wierzytelności ze wskazaniem należności głównej, odsetek i innych należności ubocznych,
- 3) datę powstania wierzytelności oraz terminy i warunki jej spłaty,
- 4) informacje o ustanowionych zabezpieczeniach wierzytelności,

5) dotychczasowy przebieg działań w zakresie dochodzenia należności wynikających z wierzytelności.

§ 7. 1. Fundusz ustala, które z oferowanych przez bank wierzytelności mogą być nabyte przez Fundusz i zawiadamia o tym bank.

2. Przy wyborze wierzytelności do nabycia Fundusz kieruje się oceną sytuacji finansowej banku-wnioskodawcy i analizą jakości wykazanych przez niego wierzytelności, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości ich spłaty.

§ 8. Fundusz zawiera z bankiem umowę określającą warunki nabywania wierzytelności tego banku.

§ 9. 1. Fundusz może zbyć wierzytelność za cenę niższą niż cena jej nabycia, z zastrzeżeniem § 10 ust. 4.

2. Cena zbycia wierzytelności nie może być niższa niż 50% ceny jej nabycia.

§ 10. 1. W umowie nabycia przez Fundusz wierzytelności można zastrzec możliwość odkupu tej wierzytelności przez bank zbywający.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, w części dotyczącej odkupu powinna określać:

- 1) termin, do którego bank może wykonać prawo odkupu wierzytelności,
- 2) cenę odkupu,
- 3) formę i terminy zapłaty przez bank.

3. Cena odkupu, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna uwzględniać cenę zakupu wierzytelności wraz z kosztami związanymi z zakupem poniesionymi przez Fundusz, powiększoną co najmniej o stopę oprocentowania, jaka jest pobierana przy udzielaniu bankom pomocy w formie pożyczki, oraz pomniejszoną o kwotę stanowiącą różnicę między częścią wierzytelności odzyskaną przez Fundusz w okresie od nabycia tej wierzytelności od banku do jej odkupu przez bank a kosztami poniesionymi przez Fundusz w związku z odzyskaniem tej części wierzytelności.

4. W przypadku skorzystania przez bank zbywający z prawa odkupu zastrzeżonego w umowie nabycia wierzytelności, cena zbycia wierzytelności przez Fundusz nie może być niższa niż cena odkupu, ustalona zgodnie z ust. 3.

5. Fundusz, w terminie określonym w umowie, przekazuje bankowi odkupującemu wierzytelności informacje o rodzajach i skutkach działań, jakie podjął w stosunku do dłużnika.

§ 11. Nabywając wierzytelność, co do której zostało zastrzeżone prawo odkupu, Fundusz może żądać ustanowienia zabezpieczenia należności wynikających z takiej wierzytelności.

§ 12. 1. Fundusz może zbyć osobie trzeciej, z zastrzeżeniem § 13, nabytą od banku wierzytelność, o ile w umowie o nabycie wierzytelności nie postanowiono inaczej.

2. Nabyte od banków wierzytelności, z zastrzeżeniem § 13, Fundusz zbywa w drodze pisemnego przetargu nieograniczonego lub w drodze oferty ogłoszonej publicznie (sprzedaż publiczna). W ofercie ogłoszonej publicznie Fundusz określa cenę sprzedaży wierzytelności.

3. Zamiar sprzedaży wierzytelności Fundusz ogłasza co najmniej w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie.

4. Wyznaczony przez Fundusz termin składania ofert nie może być krótszy niż 3 tygodnie od daty ogłoszenia przetargu.

5. Przystępujący do przetargu wnoszą wadium w wysokości określonej przez Fundusz. Fundusz może odstąpić od pobierania wadium od przystępujących do danego przetargu.

6. Fundusz dokonuje wyboru najkorzystniejszej oferty w ciągu dwóch tygodni od upływu terminu składania ofert. Kryterium wyboru najkorzystniejszej oferty stanowi w szczególności cena zakupu od Funduszu wierzytelności oraz warunki płatności zaproponowane przez oferenta.

7. Fundusz informuje o wyborze oferty, zamieszczając, w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie, ogłoszenie wskazujące firmę (nazwę) i siedzibę tego, którego ofertę wybrano.

8. Fundusz zawiera z wybranym oferentem pisemną umowę sprzedaży wierzytelności nabytej uprzednio od banku.

9. O dokonanej sprzedaży wierzytelności Fundusz niezwłocznie zawiadamia dłużnika.

§ 13. 1. W przypadku gdy wierzytelność nabyta przez Fundusz wynika z czynności objętych tajemnicą bankową, nabywcą wierzytelności może być tylko bank.

2. Wierzytelności, o których mowa w ust. 1, nie mogą być zbywane w drodze publicznej sprzedaży.

3. Fundusz zbywa wierzytelności, o których mowa w ust. 1, na podstawie oferty skierowanej wyłącznie do banków lub w drodze przetargu ograniczonego, zapraszając do składania ofert imiennie oznaczone banki.

4. Fundusz zaprasza do składania ofert taką liczbę banków, nie mniejszą jednak niż pięć, która umożliwi wybór najkorzystniejszej oferty, konkurencję i sprawne zbycie wierzytelności.

5. W sprawach dotyczących ofert, wnoszenia wadium i sprzedaży wierzytelności stosuje się także przepisy § 12 ust. 4—6 oraz ust. 8 i 9.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.